

Meditatie Kerk Kerkewerk 5 december 2019

Vacature in het apostelteam

Handelingen 1:21-26

In deze tijd van het kalenderjaar besluiten in veel gemeenten ambtsdragers zich wel of niet meer herkiesbaar te stellen en ontstaan er in de meeste kerkenraden daardoor vacatures voor ouderlingen, diakenen en kerkrentmeesters. Elke twee jaar is een gedeelte van de kerkenraad volgens de kerkorde aftredend. Het is een logisch gevolg van het feit dat een ambtsdrager voor maar vier jaar gekozen wordt. Dit is om te voorkomen dat mensen te lang een ambt blijven vervullen, wat vroeger nog wel eens gebeurde. Er zijn genoeg voorbeelden van situaties waarin mensen zichzelf onmisbaar gingen achten en hun eigen stempel op de gemeente wilden zetten in plaats van zich dienstbaar op te stellen. Dus zijn er meestal verkiezingen nodig, waar overigens niemand naar uitzielt. Maar het is ook niet vanzelfsprekend dat een ambtsdrager de drie termijnen van in totaal twaalf jaar vol maakt. Er kunnen redenen zijn wanneer men na vier of acht jaar wil of moet stoppen en dat moeten wij respecteren. Daarover kunnen buitenstaanders niet oordelen, dat moet ieder voor zichzelf uitmaken. Maar het betekent wel dat er gezocht moet gaan worden naar opvolgers om de opengevallen plekken op te vullen.

Boven dit stukje staat de zin 'vacature in het apostelteam'. Dit naar aanleiding van de lezing uit Handelingen 1:21-26. Nu zijn onze ambtsdragers geen apostelen, en ook niet hun directe opvolgers. Daarvoor moeten wij in de Rooms-Katholieke kerk zijn. Daar is dit nog steeds de heersende opvatting. In de Protestantse kerken kijkt men hier anders tegenaan. Toch is er voor de ambtsdragers in onze tijd wel een band met de apostelen als het gaat om de boodschap die zij moesten brengen en het gezag dat ze hadden. Daarom kan het voor onze ambtsdragersverkiezing leerzaam zijn om te zien hoe er toen en daar in een vacature in het apostelteam werd voorzien. Het gaat in Handelingen 1:21-26 om een vacature die ontstaan was door de dood van Judas. Het gaat dus maar om één vacature, wij hebben er als kerk vaak meer. Maar het principe blijft hetzelfde. Als ze een tweetal hebben wordt dat eerst aan de Here voorgelegd. Met een gebed of Hij wil kiezen. Het is namelijk wel mooi om te horen dat de gemeente graag wil dat wij een ambt zullen gaan bekleden, maar veel belangrijker is om je geroepen te weten van Godswege. Tot diep in je hart, met je bereidheid om te dienen, maar ook met je aarzeling, je vreugde en je vrees. Een gemeentelid dat de namen van gemeenteleden eerst aan de Here voorlegt, geeft ook blijk van het besef dat een ambtsdrager niet allereerst zijn of haar eigenbelang moet dienen, maar dat van de Here en zijn gemeente. Een gemeente die deze fase van gebed overslaat, vraagt erom dat het ambt een functie wordt die gedaan moet worden naast al die andere functies zoals in een sportclub of een vereniging.

Zo moet het dus niet zijn. Het werk in de kerkenraad is van een andere orde. Hoe gaat het dan in zijn werk? In het bijbelverhaal uit Handelingen 1 deden ze het door het lot te werpen. En Matthias was de gelukkige. Soms wordt er voor gepleit om maar weer te gaan loten. Dat zou de Here de meeste ruimte geven om Zijn wil bekend te maken. Maar dat valt hier dus al tegen, want de Here kan maar kiezen uit twee kandidaten. Deze loting die hier beschreven

wordt staat nog in de lijn van het Oude Testament. Daar maakte de profeet de wil van God bekend en dat gebeurde soms door het lot te werpen. Nu de Here Jezus niet meer bij hen is, grijpen ze terug op de oude beproefde methode. Maar na de Pinksterdag komt de Heilige Geest. Die zal van allen, die geloven, profeten maken. Daarom komt na Pinksteren zo'n loting niet meer voor. In het zoekend, denkend en biddend handelen van de gemeente mag de wil van de Here bekend worden. Aan kiezers en aan gekozenen. In de hoop en de verwachting dat onder Gods zegen de bestaande vacatures in de kerkenraad mogen worden opgevuld en dat het kerkewerk in het komende seizoen een goede voortgang mag vinden.

H.E.J. van der Laan